

Preklad: Katarína Sedláková

Plukovník – vták

Christo Bojčev

www.hristoboytchev.com

Šesť bláznov spolu s doktorom – narkomanom je na malej psychiatrickej klinike uprostred zimy v balkánskych horách. Zablúdené lietadlo OSN sem omylom zhodilo kontajner s teplými vojenskými uniformami. Blázni si ich obliekajú a uniforma odrazu v jednom z nich /bývalom plukovníkovi/ prebúdza profesionálny vojenský inštinkt. Pod jeho vedením sa z bláznov stáva elitná vojenská jednotka rýchleho nasadenia...

OSOBY

Doktor
Fetisov
Čačo
Matej
Kiro
David
Pepa

PROLÓG

DOKTOR

Na psychiatrii niet normálneho doktora. Možno práve to bolo príčinou, prečo som sa jej začal venovať: často som upadal do ťažkých depresii pred absurdnými otázkami o bytí. Vo filozofii sa to nazýva existencializmus. Áno, nikdy som nemal názor na človeka. Viem, že v každom konflikte je veľa pravdy, ale nikdy som presne nevedel na ktorú stranu sa mám prikloniť. Toto sa zas v psychiatrii nazýva „Hamletovský komplex“.

V krajskej psychologickkej poradni, kde vládla strašná mizéria mi povedali, že veľmi potrebujú mladého a energického špecialistu, ako som ja. Lenže, nie tu, ale v pobočke „Štyridsiatich svätých mučeníkov“, pomenovanej podľa bývalého kláštora v horách. Bolo umiestnených desať zaujímavých, ale neškodných prípadov. Povedali mi – „lekárovi tam nehrozí žiadne riziko, pretože tam žiadny lekár nie je.“

Dlho sme išli rozbitou horskou cestou. Hora bola čoraz divokejšia a vznešenejšia, cesta čím ďalej, tým prehnitejšia. Na konci tohto zlovestného pekla sa objavili ruiny kláštora. Boli sme presne v srdci Balkánu.

Večer. Hukot auta a svetlo majákov.

ŠOFÉR Toto je kláštor. Musím sa vrátiť. Padá už hmla a sú tu vlci.
DOKTOR Akí vlci?
ŠOFÉR Ozajstní! Kým napadne sneh skrývajú sa tu.
DOKTOR A keď napadne sneh?
ŠOFÉR Je ich ešte viac.
DOKTOR A ako vám vozia stravu?
ŠOFÉR Nijak.
DOKTOR Nerozumel som.
ŠOFÉR Veď pochopíš.
DOKTOR Žije tu okrem chorých ešte niekto?
ŠOFÉR Som ti povedal. Vlci.
DOKTOR Aspoň, že to!
ŠOFÉR Veru. No, tak...

PRVÝ OBRAZ

Izba v kláštore. Chačo zaujato číta otočený chrbtom ku dverám. Na posteli pri okne nehybne sedí Fetisov so zarastenou bradou a neupravenými vlasmi, neprítomne hľadá von. Všetci sú zakrútení v dekách. Vchádza Doktor.

DOKTOR Dobrý večer.

Nevšímajú si ho.

DOKTOR */hlasnejšie/.* Dobrý večer.

Žiadna reakcia.

DOKTOR */kričí/.* Dobrý večer!

Rovnaký výsledok

DOKTOR */kričí/.* Ste hluchí? Trikrát som povedal „dobrý večer“.

Druhými dverami vchádza Pepa.

PEPA */sústredene si prezerá doktora/.* Nepoznáme sa z hranice na Dunajskom moste?

CHAČO */vidí doktora/.* Nový pacient?

DOKTOR Som nový lekár.

CHAČO */úctivo/.* Teší ma. Bol som študentom Divadelnej akadémie. Nejaký monológ?.

DOKTOR Pred chvíľou som povedal „dobrý večer“.

CHAČO Prepáčte nevidel som vás.

DOKTOR Ja som kričal...

CHAČO Som úplne hluchý, doktor...

DOKTOR */ukazuje na Fetisova/* Aj ten je hluchý?

CHAČO Neviem. Nikdy som ho nevidel hovoriť. Viem len, že ho volajú Rus.

DOKTOR Kde je sestra?

CHAČO Ušla.
DOKTOR Čím kúrite?
CHAČO Ničím. Spíme spolu, aby sme sa zohriali.
DOKTOR Takže ty si hluchý?
CHAČO Úplne. Granát mi vybuchol v rukách a ohluchol som...
DOKTOR A ako to, že teraz počuješ?
CHAČO Nepočujem. Čítam z úst. Koľko je hodín?
DOKTOR Devätnásť tridsať.
CHAČO O pol hodinu začínajú správy.

Pepa celý čas počíta niečo nad hromadou listov, šepkajúc nejaké čísla. Potom padá na kolená.

PEPA 195 375! Pane, odpusť mi! /Stále šepká nejakú modlitbu./
MATEJ /silno búcha na dvere a kričí z vonku/ Idem!
DOKTOR Nieкто chce vojsť.
CHAČO Maličký. /Ku dverám./ Vojdi!
MATEJ /bojzhlivo otvára a zastane vo dverách/. Idem!
CHAČO Dobre, pod'.
MATEJ Nech sa nikto nehýbe!
CHAČO Dobre, dobre...
MATEJ Dobre, a hýbeš sa.
CHAČO Stojím. /Ostáva nehybne./

Maličký opatrne vchádza, zakrádajúc sa tesne popri stene. Vyplašeným pohľadom sleduje ostatných. Doktor urobí krok a on stuhne od ľaku, svieti na Doktora červeným lampášikom.

MATEJ Nehýb sa! Jeden chybný krok a doživotné väzenie.
CHAČO To je doktor.
MATEJ Pred súdom sú si všetci rovní. /Vlieza pod najvzdialenejšiu posteľ./ Už sa môžete pohnúť, ale nech na mňa nikto nestúpi!
DOKTOR Čo sa to tu deje?
CHAČO Cíti sa byť veľmi malým a bojí sa, aby ho niekto nepristúpil.
MATEJ Iba večer. Cez deň som normálny, no ako sa zotmie, zmenšujem a zmenšujem sa, až kým nie som celkom maličký. Ako vrabček. Nosím tento lampáš, aby ma niekto v tme nepristúpil a potom nemusel hniť vo väzení.
PEPA /dvíha hlavu od svojich výpočtov/. 380 740! Pane, odpusť mi!

Vchádza David s nožom v ruke, držiac sa za slabiny.

DAVID Odrežem ho!
MATEJ Choď napravo a pozeraj sa pod nohy!
DAVID Rozhodol som sa – odrežem ho!
MATEJ Odrež, odrež, ale pozeraj sa, kde stúpaš!
DAVID /vidí Doktora/ Máme nového blázna?
CHAČO To je doktor.
DAVID Doktor!?
DOKTOR Áno, ja som doktor.
DAVID /ešte stále si silno stíska slabiny/. Doktor, je to veľmi zlé!
DOKTOR Bolí?

DAVID Ešte horšie. Odrežem ho!
CHAČO Rež si ho po správach, prosím ťa.

Dvere sa ťahavým vŕzganím pomaly otvárajú, na prahu zastane Kiro, rozmýšľajúc, či má vojsť, nakoniec si sadne vedľa Chača.

CHAČO Vedľa mňa si nesadaj, ja už nemám nič. Pozri. /*obráti si obe vrecká*/.

Kiro sa premiestni k Davidovi.

DAVID Ja tiež nemám, pozri. /*tiež mu ukazuje vrecká*/.

Kiro si sadá na posteľ v kúte.

MATEJ /*kričí zdola*/ . Niééé! Pôjdeš do väzenia.

KIRO Už som tam bol. Nie je to tam horšie ako tu.

DOKTOR /*Kirovi*/ Čo potrebujete?

MATEJ Nič. Nič nám nechýba.

CHAČO Kradne a všetko prepíja.

KIRO Kradnem, ale neprepíjam!

DAVID A kláštorné víno?

KIRO Víno som neukradol, našiel som ho!

MATEJ A benzín z džípu?

DOKTOR Aký džíp?

DAVID Vyradený. Darovali mi ho vojaci a k tomu 500 litrov benzínu a on mi ho vypil.

CHAČO Tichóóó! Správy!

Chačo pustí televízor, objavuje sa čierno-biela začiatočná zvučka správ, ale nie je počuť žiadny zvuk. Všetci uprú pohľad na obrazovku, samozrejme, okrem Rusa, ten stále hľadá do okna.

DOKTOR /*začudovane na nich pozerá*/ . Nejde zvuk?!

VŠETCI Tšššt!

DOKTOR /*ticho*/ . Prečo nie je zvuk?

DAVID Zvuk nefunguje.

Na obrazovke sa objaví hlásateľ a začína hýbať ústami. V tej istej chvíli Chačo upriami pohľad na hlásateľa a začína „ozvučovať“:

CHAČO Dobrý večer, dámy a páni, aj dnes pokračujú zúrivé boje na Balkáne. OSN sa opäť pokúsila previezť konvoj s pomocou do okupovaných zón, ale ten bol zadržaný nepriateľskými silami...

Tma.

DRUHÝ OBRAZ

DOKTOR */telefonicky/*. Haló! Haló! Krajská psychiatrická klinika? Haló, pán hlavný lekár, volám z ústavu „40 svätých mučeníkov“. Nemáme lieky, nemáme posteľnú bielizeň, nemáme veci, nemáme stravu... Prosím? Dar od vojenských jednotiek? Áno, áno! Konzervy s paradajkovým pretlakom máme, ale tie sú už po záruke. Čo? Aby sme ich zjedli, kým sa nepokazia? Nemáme vôbec lieky... potrebujem nové lieky. Počujete? Upokojujúce a morfium. Morfium! Haló? Haló? Haló?

/Doktor tresne slúchadlom a začína niečo hľadať vo vreckách./

DOKTOR Bože!

/Otvára cestovný kufor so svojimi vecami a zúfalo pokračuje v hľadaní. Ktosi klope na dvere./

DOKTOR */kričí/*. Nie!

Do pracovne vchádza Dávid, držiac sa na slabinách.

DAVID Hrôza, doktor...

DOKTOR Čo?

DAVID Absolútna impotencia!

Doktor sa naďalej hrabe vo veciach, a potom prejde ku skrini s liekmi.

DOKTOR */číta etikety na liekoch/*. Luminal, diazepam, valerian...

/Odhodí lieky nabok a hľadá ďalej./

DAVID */opakuje/*. Úplná impotencia a zhoršuje sa to...

DOKTOR Odkedy?

DAVID Už asi rok.

DOKTOR Máš ženu?

DAVID Neviem... Ak neušla... Veď som ti povedal, že už som tu rok. Úplná impotencia!

DOKTOR A deti?

DAVID Šesť. A, zdá sa, toľko aj ostane...

DOKTOR Nie je ich dost'?

DAVID Keď sa nedá viac... Strašná hanba, doktor!

DOKTOR Dáš sa do poriadku.

DAVID Óóóh! Ja viem, kto by ma mohol dať do poriadku, ale nechce.

DOKTOR Kto?

DAVID Pepa, tá Pohraničiarka. Iba ona ma môže dať do poriadku.

DOKTOR Ako ťa dá do poriadku?

DAVID Tie vedia všetko...

DOKTOR Tie Pohraničiarky?

DAVID Kurvy... Zavolám ju?

DOKTOR Práve teraz?

DAVID Čaká na chodbe. */Otvára dvere/*. Pod' ďalej! */Doktorovi/*. Povedz, že sa dáme do toho.

Pepa vchádza, nahodená ako mniška do bielej plachty. Doktor stále hľadá.

PEPA Pamätáš sa na mňa, však?
DOKTOR Odkiaľ?
PEPA Z Dunajského mosta. Si šoférom kamiónu TIR 29-86 A so sofijskou značkou. Všetci si ma pamätajú. Vybavovala som 15 kamiónov za deň celých päť rokov.
DOKTOR Boli ste pohraničiarkou?
PEPA Aj tak sa to dá povedať. Všetci muži ma poznajú.
DOKTOR Všetci?!
PEPA Päť rokov po 365 dní je spolu 1825. Vynásob to 15 ľuďmi na deň – dostaneš presne 28 375 ľudí. Všetko som zdokumentovala! Pepa Pohraničiarka pozná všetkých chlapov!
DOKTOR Všetci muži - to nie je 28 375!
PEPA Áno, ale ak sa každý z nich pochválil dvom - to dáva 65 125. A tí, ak sa pochvália ďalším dvom, dáva 195 375. A keď sa tí pochvália ďalším dvom...
DAVID 195 375! Toľko ľudí môže, iba ja nie!
PEPA Zapadla mi duša hriechom...
DOKTOR Užívate lieky?
PEPA Aké lieky? Toto tu nie je žiadna nemocnica.
DOKTOR A čo?
PEPA Kláštor, nie? Nie je to kláštor?
DOKTOR Samozrejme, kláštor.
PEPA Aj ja si to myslím. Pôstom a modlitbou sa očist'ujem od hriechov. Chcem byť ako Matka Tereza. /Dáva si plachtu na hlavu a odchádza./

DAVID /za ňou/. Vráť sa. Doktor ti chce niečo povedať...
DOKTOR Teraz nie. Dnes som už skončil.

/Doktor sa pokúša za nimi zatvoriť dvere, ale zvonku ich niekto tlačí, aby mohol vojsť./

KIRO /zvonku/. Pomoc! Pomoc!

Nakoniec sa Kirovi podarí otvoriť dvere a vovalí sa dnu.

KIRO Bijú ma!
DOKTOR Bijú ťa? Prečo kradneš?
KIRO Ja to nerobím náročky.
DOKTOR To s tým kláštorným vínom je pravda?
KIRO Našiel som ho v izbe...
DOKTOR Kde je?
KIRO Vypil som ho.
DOKTOR A benzín?
KIRO Ten som predal...
DOKTOR Kam?
KIRO Do Srbska.
DOKTOR Prešiel si hranice v pižame?!
KIRO Cestoval som v ležadlovom vozni... Nerobím to náročky. Aha, dnes zase... /
Hádza peniaze na stolík v kancelárii./
DOKTOR Čie sú tieto peniaze?
KIRO Bláznov.

DOKTOR Okamžite im ich vráť.
KIRO To nemá význam. Znova im ich ukradnem.
DOKTOR Tak ich drž u seba a keď budú potrebovať dáš im ich.
KIRO Presne tak to robím. Aha. /*Vyberie list.*/ Od herca som zobral 700 – dal som 580. Od Malinkého som zobral 1200 – dal som mu 900. Všetko tu mám presne zapísané. Pepe som dal viac, než som jej zobral...
DOKTOR Budeš strážiť aj moje. /*Hľadá peniaze po vreckách.*/
KIRO Už som si ich zobral.
DOKTOR Kedy sa ti to podarilo!
KIRO Toto je tiež vaše. /*Podáva mu škatuľku s ampulkami.*/ Neužívam morfium, iba alkohol. /*Odchádza.*/

Doktor naberá dych, aby sa upokojil po prežitom šoku, potom zatvára dvere, otvára ampulku a vpichuje si ihlu do ruky. Zvonku niekto klope na dvere.

CHAČO /*zvonku.*/ Doktor!
DOKTOR /*kričí.*/ Teraz nie!

Doktor vyťahuje ihlu a spokojne sa uvoľňuje.

DOKTOR Všetko, čo som o sebe povedal je pravda, okrem jedného – v skutočnosti nie som lekár. Ja som jednoducho narkoman. Niekoľkokrát ma liečili na psychiatrii – jediný výsledok bol, že som nahradil heroín morfiom. Na klinikách sa ľahko nájde morfium... A ešte niečo: kým ma neúspešne liečili, prečítal som všetky učebnice psychiatrie. Tak som prišiel na myšlienku vydávať sa za lekára, aby som si mohol zaobstarať morfium. A teraz som tu s mojím falošným diplomom a poslednými desiatimi ampulkami morfia. Dúfal som, že tu ešte nejaké nájdem. Tu však morfium nie je a tak čakám novú dodávku liekov. Tak to je.

Tma. Zvonku počuť Chačov hlas.

CHAČO Dobrý večer, dámy a páni. Dnes ukrutné boje na Balkáne pokračujú. OSN sa opäť pokúša dopraviť konvoj s pomocou okupovaným oblastiam, ale konvoj bol zadržaný nepriateľskými silami...

TRETÍ OBRAZ

Rus pozerá von oknom. Doktor, ešte stále pod vplyvom narkotík, číta jeho chorobopis.

DOKTOR /*číta.*/ „Dmitrij Fetisov, 49 ročný. Otec – Rus, matka – Bulharka. Vojenské vzdelanie... Dobrovoľník v Afganistane a v Bosne. Po silnom psychickom šoku nehovorí dva roky.“ /*Zodvihne hlavu k Fetisovovi.*/

DOKTOR Hm, budeme rozprávať?

Fetisov sa nepohne.

DOKTOR Koľkého je dnes?

Rovnaká odpoveď.

DOKTOR Áno... Dátumy si ani ja nepamätám... Čo si robil?

PEPA Šofér TIRáku. Červený kamión s moskovskou značkou.
DOKTOR */kričí/*. Haló! Počujete ma?

CHAČO Po výbuchu v kasárňach som ani ja nič nepočul... Naučil som sa rozumieť povelom. Pozeral som sa veliteľovi na ústa a sledoval, čo robia druhí. Najprv som sa naučil počuť „pozor“, potom „vľavo“ a „vpravo“.

Dovtedy nehybný Fetisov, mechanicky vykonáva povely.

CHAČO Potom „pochodom vchod“, „raz-dva, raz-dva...“

Fetisov nemotorne kráča pochodovým krokom a odchádza z javiska... Všetci sa za ním udivene pozerajú.

CHAČO Bože, on počuje a hýbe sa?

DOKTOR To je iba vojenský inštinkt. Vojenský inštinkt je neuveriteľne trvalý.

CHAČO Kde som to skončil?

DOKTOR Pri „pochodom vchod“.

CHAČO Áno. A „pochodom vchod, pochodom vchod...“ skončil som na Divadelnej akadémii...

DOKTOR Čože?

CHAČO Áno. Urobil som všetky skúšky a prijali ma. A nikto si nevšimol, že som úplne hluchý.

DAVID Začínajú správy!

/Doktor takmer zaspáva./

CHAČO Dobrý večer, dámy a páni. Dnes ukrutné boje na Balkáne pokračujú. OSN sa opäť pokúša dopraviť konvoj s pomocou k okupovaným zónam, ale konvoj bol zadržaný nepriateľskými vojakmi ... Hovorca OSN oznámil, že túto noc začne zhadzovanie humanitárnej pomoci zo vzduchu lietadlami Britských vzdušných síl...“

Doktor už spí, zdrogovaný.

DAVID Ty každý večer opakuješ jedno a to isté.

CHAČO Ja si tie správy nevymýšľam. Hovorím ich tak, ako sú.

KIRO Určite vymeniš aspoň čiarky. S jedným textom robíš už šesť mesiacov...

CHAČO To nie je pravda! Teraz som napríklad povedal, že túto noc budú z lietadiel spúšťať humanitárnu pomoc, a predtým som to nehovoril.

DAVID Hovoril si to.

CHAČO O lietadlách som nehovoril.

KIRO Mne je to v podstate jedno. Ale text sa musí meniť...

CHAČO Správy nie sú monológy. Monológov viem veľa a môžem vám každý večer povedať iný. Tak teda, začínam. Prvý monológ – tragikomický...

Všetci bežia ku dverám.

CHAČO Iba jeden!

Rozbehne sa za nimi von. Ostanú Pepa a David.

DAVID Prosím ťa! Iba ty ma môžeš dať do poriadku.
PEPA Už som ti povedala. Nie!
DAVID Len si ku tebe ľahnem?
PEPA Nie!
DAVID Ved' vieš, že ti aj tak nič nemôžem urobiť...
PEPA Dokonca aj myšlienka je hriech.
DAVID Tak ty na nič nemysli.
PEPA Nie!
DAVID Pomôž mi, som chorý. Urob dobrý skutok!
PEPA Nie!
DAVID Urob dobrý skutok a Boh ťa spasí. Boh ti potom všetko odpustí.

Pepa mlčí.

DAVID Všetko ti odpustí!
PEPA Myslíš?
DAVID Samozrejme. Boh má radšej hriešnikov ako spravodlivých. Aj doktor to povedal.

Doktor niečo mrmle zo sna.

DAVID Počula si?
PEPA Zaviaz mi oči, aby som nevidela hriech.
DAVID Hneď. /viaže jej oči/.
PEPA Zaviaz aj svoje!
DAVID Dobre. /zaväzuje si oči/.

Ostatní chorí vchádzajú po prstoch a so záujmom očakávajú výsledok.

PEPA /prežehná sa/. Bože, odpusti mi!
DAVID Pomôž mi, Bože.

Ostatní chorí sa tiež v nádeji prežehnávajú. Dvojica sa schováva za posteľou...Po chvíli David takmer s plačom vstáva.

DAVID Začo ma tak trestáš, Bože, začo?
PEPA Ďakujem ti, Bože, že si ma zachránil pred hriechom!
DAVID Začo ma trestáš, Bože? Ak som Cigán, nie som človek? Nás nevidíš, Bože? Čo, my nie sme? My, Cigáni, nie sme?!

Nahnevane podíde k ostatným.

DAVID Čo pozeráte? Viete vy, akí sme my – Cigáni? Viete? Cigáni ste vy, ja som Róm. Róm! My, Rómovia sme vytvorili Rím. Počuli ste o bratoch Romulovi a Rémovi, ktorých vychovala vlčica? Hej? No, tak ten Romulus bol čistý Róm. A preto sa mesto volá Roma...A čo Rómeo a Júlia? Rómeo – aj ten je náš. A Roman Polanski? Romskij-Korsakov? Romen Polan? Romi Schneider?

A CD - Rom? Aj ten. My, Rómovia, máme aj štát – Romania. A na jar na cigánskom sneme v Brašove ma urobia cigánskym barónom. Potom uvidíte, kto som ja! Uvidíte!

/Hnev mu prechádza do plaču a David otrasený odchádza. Tma. Nočná búrka, rev vetra naplňa scénu, blýska sa a hrmí. Zvuk búrky sa mieša so zvukom nízko letiacich lietadiel./

DOKTOR Prišla zima a sneh zasypal horské cesty. Nikto sa o nás nezaujímal a my – šiesti blázni a jeden narkoman – sme ostali zaviati snehom uprostred hôr. Aj správy z frontu boli stále také isté, ale tie ma nezaujímal. Mal som druhý svet, do ktorého môžem vždy ujsť - akýsi neexistujúci ale krásny svet, v ktorom sa dalo ľudsky žiť a kde boli ľudia anjeli. Ostávalo mi však už iba niekoľko ampuliek a preto som si musel hľadať nové miesto, kde by som sa dostal ku droge. Táto nočná búrka bola neobyčajná. Hrmelo v novembri. Počas celej noci nad kláštorom hučali lietadlá, čo zablúdili v búrke, ale najnezvyčajnejšie bolo to, čo sme uvideli ráno na dvore kláštora...

ŠTVRTÝ OBRAZ

Dvor kláštora ráno. Uprostred je veľký balík s emblémom OSN zavesený na padáku. Objaví sa Kiro s dvoma bandaskami na benzín, dlho si tú vec obzerá zo všetkých strán.

CHAČO Stoj!

Kiro dvíha ruky.

CHAČO Kde si to ukradol?

KIRO Tu boli.

CHAČO Toto tu predtým nebolo.

KIRO Spadlo to v noci.

CHAČO Z neba?

KIRO Keď je s padákom...

Objaví sa Doktor.

DOKTOR Čo sa tu deje?

CHAČO Ukradol zásielku OSN.

KIRO Ja nie. Chcel som ju ukradnúť, ale neurobil som to.

Doktor si obzerá nápisy na debne.

DOKTOR To je humanitárna pomoc pre okupované zóny.

CHAČO Večer som vám hovoril, že budú púšťať pomoc zo vzduchu.

KIRO Sto kilometrov okolo nás nie sú žiadne okupované zóny.

CHAČO Zablúdili v búrke. Oni nerobia rozdiel, pre nich je všetko Balkán. Povedalo sa im „Pusť nad Balkánom.“ a oni pustili.

DOKTOR Čo teraz...

KIRO Vrátime ho OSN?

CHAČO Večer sme nič nejedli...

Doktor váha.

KIRO Možno že sú tam lieky, morfium...Otvoríme?
DOKTOR Otváraj!

/Otvára debnu a vyberá najskôr hodvábnu vlajku so znakom OSN a spod nej – zabalené vojenské uniformy./

CHAČO Vojenské uniformy?

V tejto chvíli dobehol David.

DAVID Doktor, našiel som debnu s konzervami a čokoládou.

DOKTOR Kde?

DAVID Za kláštorom.

Prichádza Malinký.

MATEJ */nesie debnu/*. Doktor, hora je plná padákov!

KIRO Noste všetko do skladu!

DOKTOR Čo ak ich budú hľadať?

KIRO Kto by ich hľadal? Angličania?

Tma.

DOKTOR Morfium, samozrejme, nebolo, ale od tej chvíle som prestal telefonovať do krajskej psychiatrickej poradne. Nevieam, kto bol v tejto vojne vinný a kto nevinný, ale som si istý, že ak z nej mal niekto ošoh, tak sme to boli my.

PIATY OBRAZ

Uprostred izby je otvorený kontajner. Pacienti si obliekajú vojenské uniformy a hltavo jedia jedlo z balíkov. David sa zabáva, obliekajúc Fetisova ako bábu do vojenskej uniformy. Fetisov je už dokonale ustrojený. Po chvíli si Kiro utiera penu z ušpinenej tváre, ostatní sa smejú.

KIRO Hotovo!

CHAČO Daj mu aj čiapku!

KIRO */dáva Fetisovovi čiapku/*. Tak! Je hotový! */nahlas/* Vstaň!

Fetisov sa pomaly vzpriami.

DAVID */ohúrený/*. Je ako naozajstný.

KIRO Poďme, bude sa pochodovať. */nahlas velí/*. Pozor! */Fetisov všetko mechanicky vykonáva/*. Pochodom vchod! Raz – dva! Raz – dva...

MATEJ */pod posteľou/*. Nie ku mne!

KIRO Čelom vzad!

Fetisov pochoduje po scéne a ostatní sa pučia od smiechu.

KIRO Stoj! Bravó, pán plukovník!
CHAČO Prečo plukovník?
KIRO Lebo tak vyzerá... Ak neveríš, spýtaj sa ho.
CHAČO /kričí/ Plukovník Fetisov?

Fetisov potrasie hlavou.

KIRO Vidiš? Opýtaj sa ešte raz.
CHAČO Plukovník Fetisov?
FETISOV /ticho, mechanicky/. Áno.

Všetci sú prekvapení, po prvýkrát počuli jeho hlas.

CHAČO On hovorí? /opäť k Fetisovovi/ Plukovník Fetisov?
FETISOV /prikývne hlavou/. Ja!

Všetci sa pučia od smiechu, Fetisov sa chytá za hlavu a potáca sa.

KIRO Drž sa, plukovník! Pozor! Veď ty si plukovník Fetisov.

Fetisov opäť kýva hlavou.

KIRO /hlasnejšie/. Ty si plukovník Fetisov!
FETISOV Je to pravda.

Opäť smiech.

KIRO /salutuje/. Pán plukovník. Jednotka „40 Svätých mučeníkov“ čaká na vaše rozkazy! Nech sa páči, pán plukovník.

O chvíľu Fetisov nahlas a ostro kričí.

FETISOV Vztyk!

Všetci sa vyplašene strhnú.

FETISOV Vztyk!

Všetci vstanú.

FETISOV Vyrovnáť!
DAVID On určite...
FETISOV Pri nástupe nerozprávať! Pozor! Vojak Ivanov?

Chačo sa vystrašene obzerá.

FETISOV Ivanov?
CHAČO Ja?

FETISOV Čaj!
 CHAČO Rozumiem, pane...
 FETISOV /kričí/. Plukovník!
 CHAČO Rozumiem, pán plukovník. /nalieva čaj/.
 FETISOV /chlípe čaj, prechádza sa popred nastúpených a zastáva pred Kirom/. Prečo je nás tak málo?
 KIRO /nadýchne sa, pokrčí ramenami/. To len...
 FETISOV Kde sú ostatní?
 CHAČO V krajskom ústave sú ešte nejakí...
 FETISOV Ranení?
 CHAČO Aj tak sa to dá povedať...
 FETISOV Chcem kompletný zoznam všetkých ranených a zabitých, jasné?
 KIRO Jasné!
 FETISOV Vyrovnať! Pozor! Páni, aj keď v malom počte, predsa budeme víťaziť! Aj päť ľudí tvorí batalión, stačí len chcieť. Ba čo viac, páni: vojak, hoci aj sám, je predsa vojak. Jasné?
 MATEJ Tak je!
 FETISOV /zbadá Mateja pod posteľou/. A ty, bojovník, prečo si tam?
 MATEJ Ja..., ja som veľmi maličký, pán plukovník.
 FETISOV Keď nosíš uniformu, nie si malý. Povolanie?
 MATEJ Šofér, pán plukovník.
 FETISOV Potom budeš vrtieť volantom, vojak...
 MATEJ Mateev, pán plukovník.
 DAVID /bojazlivo/. Ja..., ja som bol slobodník, pán plukovník.
 FETISOV Výborne, slobodník...
 DAVID Slobodník Šukriev, pán plukovník.
 FETISOV Výborne, slobodník Šukriev, pamätám si ťa dobre. Pozerám, že sa neholíme, čo?
 DAVID Tak je, pán plukovník.
 FETISOV Mimochodom, prečo sa neokúpeme, ha? Slobodník?
 DAVID Ja.
 FETISOV Pripravte kúpeľ na 18:00.
 DAVID Rozumiem.

Vchádza Doktor.

FETISOV Tento civil je kto?
 DAVID Doktor, pán plukovník.
 FETISOV Aha..., doktor. /kričí/. Vyrovnať! Pozor!

Doktor šokovaný pozerá, Fetisov k nemu kráča pochodovým krokom.

FETISOV /nahlas/. Pán doktor, plukovník Fetisov k vašim službám! Ivanov?
 CHAČO Ja?
 FETISOV Čaj pre doktora!
 CHAČO Vykonám! /nalieva vriacu vodu/.
 DOKTOR /naraz vypije/.

Vchádza Pepa.

FETISOV Zdravotná sestra? /zrazí podpätky v ľahkom predklone a galantne predpaží/
Pani, k vašim službám.
PEPA /omdlie/

Tma.

ŠIESTY OBRAZ

Spoločenská miestnosť.

DAVID Dávaj pozor a počúvaj slobodníka. Premiestni postele dozadu. Tak to chcel plukovník.
CHAČO Je to blázon, čo nechápeš?
DAVID Blázon, ale nebezpečný. A ako.
MATEJ /pod posteľou/. Chod' vpravo. Chod' vpravo a dávaj pozor, kde stúpaš v tých bagandžiach. Ak ma pristúpiš, pôjdeš pred vojenský súd.
KIRO Priestor na spanie bude pekný, plukovníkovi sa bude páčiť.
DAVID Nikdy som ho nepočul rozprávať a on bol plukovníkom, tak je. Kto raz komandoval, vždy bude komandovať. Napni koniec!
KIRO Tri roky nehovorí, iba mlčí, pozerá, myslí si svoje a my ani nevieme, s akým človekom to žijeme...
DAVID Ukončil vojenskú akadémiu v Moskve. Bojoval v druhej svetovej vojne...
KIRO Videli ste doktora? Nič nepovedal. Vypil si čaj a odišiel.
DAVID Doktor! Čo môže povedať doktor, keď pred ním stojí plukovník Tamanskej divízie?
CHAČO Tamanskej?!?
DAVID Presne tak. V čase Gorbačovovho puču bol v Tamanskej divízii. Velil prvej tankovej brigáde, väznil dvoch pučistov a zabitých ich vyniesol z Kremľa v perzskom koberci.
CHAČO Odkiaľ to vieš?
DAVID Od neho.
MATEJ Klameš. Plukovník nikdy o sebe nehovorí.

V tejto chvíli z chodby zaznie Fetisovov hlas.

FETISOV Pripraviť sa na večernú kontrolu!
DAVID Pripraviť sa, rýchlo!

Ostatní sa rýchlo chystajú, Matej sa schúli pod posteľou.

DAVID Pán plukovník, čata je pripravená!
FETISOV Vyrovnať! Pozor! Kontrola začína! Slobodník!?
DAVID Tu!
FETISOV Ivanov?
CHAČO Tu!
FETISOV Penev?
KIRO Tu!
FETISOV Mateev?
MATEJ /spod postele/. Tu!
FETISOV /stroho/. Prečo nie si v pozore, Mateev!?

